

РЕШЕНИЕ

№ 59

гр. Бяла, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЯЛА в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ивелина Ил. Келлева Бонева

при участието на секретаря Мариета Й. Йорданова
като разглежда докладваното от Ивелина Ил. Келлева Бонева Гражданско дело
№ 20234510100734 по описа за 2023 година

за да се произнесе съобрази:

Постъпила е искова молба от Г. М. Г., чрез адв.Р. Т. от АК - Разград против Г. Н. С., с предявен иск по чл.59, ал.9 от СК – за изменение на мерките относно упражняването на родителските права по отношение на родените деца от прекратения между страните брак, режима на личните отношения и издръжка. С исковата молба, ищецът представя писмени и ангажира събиране на гласни доказателства.

В срока и по реда на чл. 131 ГПК ответницата,чрез назначения ѝ по реда на чл.47,ал.6 от ГПК особен представител депозира отговор на исковата молба. В съдебно заседание изразява становище ,че искът е основателен на база събраните по делото доказателства.

На основание чл.15, ал.6 от Закона за закрила на детето, за насроченото дело е уведомена дирекция „Социално подпомагане”гр.Бяла, която депозира доклад, относно правата и интересите на малолетните деца.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и извърши анализ и преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна: По делото не се спори, че с Решение № 67/01.03.2019г.,постановено по гр.дело № 709/2018г. по описа на РС гр.Бяла упражняването на родителските права по отношение на децата А. Г. М. и С. Г.а М.а са предоставени на майката, а на бащата определен режим на лични отношения с тях.

За изясняване обстоятелствата по делото са събрани гласни доказателства,показанията на свидетелите С.И.С.,Б.П.Ч.,А.А.Р. и М.Р. А.. От същите се установява,че основно от 2020г. за двете деца полагат грижи бащата,жената с която живее на семейни начала и бабата по бащина линия.

Изслушан в съдебно заседание по реда на чл.59,ал.6 от СК ищеца изразява обща загриженост и за двете деца.Заявява, че винаги се е грижил за тях,както и готовност да продължи да се грижи за тях.

Дирекция "Социално подпомагане" – Бяла, след извършена от социални работници анкета, срещи и разговори относно битовите условия, при които живеят децата, семейната им, социална и училищна среда, съгласно чл. 21, т. 14 от Закона за закрила на детето, дава становище, че са налице добри условия за живот и отглеждане на децата в дома на бащата, децата не са поставени в риск, тъй като са осигурени основните им потребности – подслон, храна, облекло, здравеопазване и образование.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Съобразно обстоятелствата наведени в исковата молба и заявеният петитум правната квалификация на предявеният иск е чл.59, ал.9 от СК. Съгласно посочената разпоредба, ако обстоятелствата се изменят, съдът по молба на единият от родителите или служебно може да измени постановените по-рано мерки или постанови нови. Основен критерий при определяне на кого от родителите да бъде възложено упражняването на родителските права по отношение на техните деца е интересът на децата. Безспорно е установено, че упражняването на родителските права по отношение на двете деца, след развода е било предоставено на майката. От събраните по делото доказателства и представения социален доклад обаче се установява, че децата една година след развода са били изпратени от майката да живеят в дома на своя баща, който ги отглежда и към настоящия момент с помощта на своята майка и жената, с която живее на семейни начала. Там децата се чувстват спокойни и обгрижени, имат предоставена самостоятелна стая, а жилището като цяло се поддържа на ниво.

В доклада е посочено също, че емоционалната връзка с бащата е силна. Отношенията във фамилията се базират на взаимно уважение, подкрепа и любов. От друга страна социалните работници са констатирали, че емоционалната връзка между децата и майката е прекъсната, тъй като същата не е инициирала и не инициира контакти с децата си. При така установените факти съдът счита, че искът за промяна на мерките за упражняване на родителските права е основателен. Преценката за изменение в обстоятелствата, при които са определени родителските права е формирана с оглед установеното трайно местоживеене на децата при техния баща, както и обстоятелството, че след 2020г. децата не са живели с майка си и не са поддържали контакти с нея.

Относно режима на лични отношения на майката с децата: Независимо, че се събраха доказателства по делото, че майката не контактува с децата съдът счита, че следва да се определи един оптимален режим на лични отношения, т.к. нейното участие в живота и на двете деца следва да бъде пълноценно, естествено при наличие на желание и от нейна страна. В този смисъл следва да се определи следния режим: всяка първа и трета седмица от месеца от 10.00 ч. в събота до 18.00 ч. на неделния ден с преспиване; в четните години – на рождения ден на децата – съответно 02 ноември и 21 септември, на 3 март, на 24 май и на Рождество Христово, а в нечетните години – на 6 май, на 6 септември, на Великден и на Нова година, както и един месец през лятото, който не съвпада със законоустановения отпуск на бащата. Така определеният режим би съхранил връзката между децата и майката и би могъл да даде възможност на майката реално да участва в живота на децата и да упражнява и изпълнява пълноценно правата и задълженията си на родител.

По отношение предявения иск за заплащане на текуща издръжка. Съгласно чл. 143, ал. 1 и ал. 2, чл. 142 от СК, родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си, като размерът на издръжката се определя според възможностите на родителя, дължащ издръжка и нуждите на детето, както и минималният размер на същата да бъде равен на една четвърт от размера на минималната работна заплата. Доколкото родителят, който упражнява родителските права по отношение на децата предоставя дължимата издръжка под формата на непосредствени грижи по

отглеждането и възпитанието, налага се да се определи делът, с който другият родител ще участва в издръжката. Като се вземат предвид от една страна типичните нужди от средства за храна, облекло, образование, развлекателни и културни прояви на децата и съответните възрастови групи, а от друга страна неустановените по делото материални възможности на майката, предвид липсата на доказателства в тази насока съдът намира, че същата е в трудоспособна възраст и ако работеше, би получавала минималната за страната работна заплата от която би могла да отделя месечно по 234.00 лева за издръжката и на двете деца. По въпроса относно началния момент, от който се дължи и следва да се присъди издръжка при уважаване на иск по чл. 59, ал. 9 от СК, респ. по чл. 51, ал. 4 от СК, е налице и задължителна практика на ВС и ВКС. С т. 18 от ППВС № 5/16.11.1970 г. са дадени задължителни за съдилищата указания, че при промяна на упражнението на родителските права по иск по чл. 29, ал. 2 от СК от 1968 г. (отм.) - аналогична на чл. 59 ал. 9 от СК от 2009 г., съдът служебно прекратява присъдената в тежест на ищеца издръжка и едновременно с това определя нова, като осъжда родителя от когото се отнема детето, като началният момент на така определената издръжка започва от привеждането в изпълнение на решението.

В тежест на ответницата следва да бъде възложена дължимата ДТ върху дължимата за двете деца издръжка в размер на 673.92 лв. ведно със сумата от 5.00 лв., в случай на служебно издаване на ИЛ.

По отношение направеното от ищеца искане за присъждане на разноски, съдът счита, че в настоящото производство не следва да се присъждат разноски, по отношение на предявения иск с правно основание чл. 59, ал. 9, вр. чл. 127, ал. 2 от СК: В случая правилото за присъждане на разноски съобразно изхода на спора не може да намери приложение в делата по чл. 127, ал. 2 от СК, респ. по чл. 59, ал. 9 от СК пред първата инстанция. Това разрешение следва от характера на производството на спорна съдебна администрация, приложима при спор относно родителските права в случаите, когато родителите не могат да постигнат извънсъдебно споразумение. За разлика от исковото производство, в производството по чл. 127, ал. 2 от СК /чл. 59, ал. 9 от СК/ не се решава със сила на пресъдено нещо спор за съществуването или несъществуването на едно материално право, а само се оказва съдействие относно начина на упражняване на родителски права, признати и гарантирани от закона, т.е. липсва типичната за исковото производство квалификация на страните като ищец и ответник. Съдебното решение, което следва да изхожда от правилото за защита най-добрия интерес на детето, ползва и двамата родители и затова в първоинстанционното производство всяка страна следва да понесе разноските, които е направила, независимо от изхода на спора. В посочения смисъл е Определение № 385/25.08.2015 г. на ВКС, I г.о.

Водим от изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ утвърдените с решение № 67/01.03.2019 г., постановено по гр. д. № 709/2018 г. по описа на РС гр. Бяла, мерки относно упражняването на родителските права, личните отношения и издръжката на малолетните деца С. Г. а М. а, ЕГН ***** и А. Г. М., ЕГН ***** , като ПОСТАНОВЯВА следното:

ОПРЕДЕЛЯ местоживеенето на децата С. Г. а М. а, ЕГН ***** и А. Г. М., ЕГН ***** на адреса на бащата Г. М. Г., ЕГН *****

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права спрямо децата С. Г. а М. а, ЕГН ***** и А. Г. М., ЕГН ***** , на бащата Г. М. Г., ЕГН *****

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения между майката Г. Н. С. с ЕГН

***** и децата С. Г.а М.а,ЕГН ***** и А. Г. М.,ЕГН *****, както следва: всяка първа и трета седмица от месеца от 10.00 ч. в събота до 18.00 ч. на неделния ден с преспиване; в четните години – на рождения ден на децата-съответно 02 ноември и 21 септември, на 3 март, на 24 май и на Рождество Христово, а в нечетните години – на 6 май, на 6 септември, на Великден и на Нова година, както и един месец през лятото, който не съвпада със законоустановения отпуск на бащата.

ОСЪЖДА Г. Н. С. с ЕГН ***** , да заплаща за децата С. Г.а М.а,ЕГН ***** и А. Г. М.,ЕГН *****,чрез техния баща и законен представител Г. М. Г.,ЕГН *****, месечна издръжка в размер на, по 234.00 лв. /Двеста тридесет и четири лева/ за всяко едно от децата, считано от датата на влизане в законна сила на настоящото съдебно решение до настъпване на законни основания за нейното изменяване или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, считано от датата на изискуемостта на вземането до окончателното изплащане.

ПРЕКРАТЯВА присъдената на децата С. Г.а М.а,ЕГН ***** и А.Г. М.,ЕГН ***** с влязлото в законна сила съдебно решение по гр.д.№709/2018г. по описа на БРС месечна издръжка, която бащата Г. М. Г.,ЕГН ***** е осъден да заплаща, считано от датата на влизане в законна сила на настоящото съдебно решение.

ОСЪЖДА Г. Н. С. с ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на РС гр.Бяла сумата в размер на 673.92 /Шестстотин седемдесет и три лева и 92 стотинки/, представляваща ДТ върху дължимата издръжка за двете деца, както и 5.00 лв. /Пет лева/, в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Решението подлежи на въззивно обжалване от страните в двуседмичен срок от връчването му пред Окръжен съд-Русе.

Съдия при Районен съд – Бяла: _____